

Практични идеи за предавање

(начини како да се добие „feedback“ - повратна информација од студентите)

д-р Билјана Ивановска

PRACTICAL IDEAS FOR TEACHING (HOW TO OBTAIN STUDENTS FEEDBACK)

Abstract: Students' feedback about our lessons can be invaluable resource for the teaching process. Do we constantly collect honest feedback from our students about our lessons? As many of us teach in a failry student-centred context, it makes sense to elicit our students' thoughts and ideas about our lessons. Reflect on the "feedback" and act on it. Collecting information is good for our awareness, and it can also imply certain changes. How will you react to negative feedback? I try to encourage teachers to experiment and challenge themselves with certain unfamiliar teaching tecniques.

Key words: feedback, practical ideas, teaching techniques.

Апстракт: Повратната реакција на студентите која се однесува на нашите предавања може да има непроценливо значење за наставниот процес. Дали ние секогаш добиваме искрен „фидбек“ од нашите студенти? Бидејќи многу од нас предаваат во контекст кој е насочен кон студентот, логично е да се поттикнат мислите и идеите на студентите кои се однесуваат на нашите предавања. Размислувајте за фидбекот и имајте влијание врз него. Собирањето информации е добро за нашата свест и може да имплицира одредени промени во наставата. Како ќе реагирате на негативен фидбек од студентите? Се обидувам да ги охрабрам наставниците да експериментираат со нови наставни техники и да се придзвикаат самите себе си со одредени техники на предавање.

Клучни зборови: повратна информација, практични идеи, техники на предавање.

1. Вовед:

Добивањето „feedback“ (повратна информација) од студентите може да биде непроценливо важно за успешно реализирање на наставата. Дали наставниците постојано добиваат искрени повратни информации од своите студенти, како рефлексција на своето одржано предавање? Ако соберете повратна информација од студентите, тогаш се поставуваат следниве прашања: „Што прави наставникот со информацијата добиена од студентите?“, „Колку често добива наставникот повратна информација која е реална и валидна?“ и „Со кого ја споделува тој повратната информација?“

Многумина од нас-наставниците се стремат да ги поттикнат студентите на размислување; можеби и знаеме како тоа да го направиме со нашите перфектни предавања и презентации, но не можеме истовремено да ги читаме мислите и ставовите на нашите студенти за успешноста на нашите предавања. Сметам дека студентите имаат многу креативни и корисни идеи, што би можеле да придонесат за ефективна настава и учење и тоа да биде поттик за развивање на еден автентичен дијалог помеѓу нас наставниците и нашите студенти.

2. Добивање "feedback" - повратна информација

Ефикасен начин да се добие повратна информација и реакција од студентот е веднаш по некоја изведена активност на часот. Едноставно, јас ги прашувам студентите што мислат тие за изведените активности и вежби после моите предавања или им задавам некоја задача, како на пример: да дискутираат со колегата / колешката во врска со одредената активност, што им се допаднало, а што не, за на крај да направат резиме или краток извештај. Ова одзема минимално време и служи како еден континуиран термометар кој ни покажува колку сме успешни во постигнувањето на саканата цел. Друг начин за собирање повратна информација од студентот е поставување кратки прашања (не повеќе од три или четири) со што студентите би можеле да ги искажат своите размислувања и идеи на крајот на тематската целина. Тоа може да бидат прашања од типот, на пр.: „Што беше целта на денешната методска единица?“, „Која активност со задоволство ја правевте, а која не“, или „Се согласувам / не се согласувам ниту со едното ниту со другото мислење или извештај на моите колеги и зошто?“. (Пр: Се чувствував многу мотивирано денес за време на вежбите; наставната единица ги исполни/не ги исполни моите потреби и очекувања за учење и сл.).

Повратна информација од студентите не треба да се очекува кога наставникот би ги прашал студентите нешто во врска со активноста или темата. Наместо тоа, повратната информација може да се добие со вештина. Еве неколку примери:

- Наставникот пишува краток тест за евалуација од претходните лекции со претходно утврдена тематска содржина и тестот е целно насочен. Студентите го читаат тестот и дискутираат што тие мислат за наведеното, со тоа употребуваат нови зборови – функционален јазик.
- Студентите креираат прашалници меѓусебно со што би ги испитале своите мислења за претходните тематски единици. Студентите се интервјуираат меѓусебно со своите прашалници и ги составуваат информациите во краток извештај кој ќе биде важен за наставникот во остварување на поставените цели.
- Ако имате пристап до видео рекордер пробајте го познатиот модел на т.н. „видео кутија“. Исто како во реалното ТВ шоу каде што натпреварувачите директно се обраќаат на камерата, така и студентите, за време на своите вежби, би можеле да подготват говор или некоја презентација на одредена тема и да се обратат пред камерата. На ваков начин многу лесно може да го задржите вниманието на студентите. Ако немате видео камера, касетофонот може да биде одлична замена.
- Користете портфолија кои ги одразуваат ставовите и предиспозициите на студентите, но и ставовите и коментарите на наставниците, и кои постојано ќе бидат врската помеѓу наставникот и студентот.

3. Што да се прави со feedd-back-от од студентите

Што да се прави со повратната информација и реакцијата од студентите. Размислувајте за тоа и дејствувајте на добиените информации. Собирањето информации можеби е добро за нашата свест, но не и практично, освен ако сме подготвени да го земеме во предвид планирањето на идните тематски единици. Ова би требало да значи дека ние треба да продолжиме со она што веќе добро го работиме. Секако, мали промени доаѓаат во предвид. Како и да е, тоа може да значи да се преиспитаат некои основни идеи и ставови кои ги имаме во врска со нашите предавања, што планираме со нив, како и ревидирање и размислување за нашиот стил на предавање.

Можеби и би сакале да се споредиме со другите наставници кои собираат повратни информации од студентите. Ова може да го поттикне наставникот на еден разумен и конструктивен дијалог со своите колеги. Разговорот со нашите студенти за повратната информација што тие ја имаат дадено, секако, е многу корисен. Ова значи поставување на идеите на студентите на сцена со што им даваме шанса тие да бидат подготвени за воспиемање на нови информации и нови содржини.

Но имајте на ум... дека студентите можат да дадат повратна информација која не е релевантна или својствена со тематската наставна единица. Во овие случаи, ние можеме да тврдиме за нашето професионално познавање и свесно да ја игнорираме повратната информација од студентите. На пример, пред неколку години некои студенти пријавени на моите семинари не покажуваа желба да учат разновидни жанрови на пишување кои се очекуваа и беа предуслов за испитот. Да дејствувате врз ваква повратна информација можеби и не е најпожелно, ако се земе во предвид дека тие со тоа ќе ја игнорираат и ќе ја занемарат една од целите на семинарот. Како и да е, во овие случаи, потребно е да им се објасни на студентите зошто не се дејствува и не се реагира на нивната повратна информација и да се замолат и да се охрабрат студентите да ја преиспитаат својата цел за учење. Во прилог на целите на семинарот, треба да го имаме во предвид конкретно нашиот културен контекст, регионалните и социјалните предуслови и околности под кои се изучува конкретно германскиот јазик како странски јазик (Deutsch als Fremdsprache) како и возрасната граница на нашите студенти. Можеме ли одеднаш да прескокнеме во далечен крај или треба да одиме чекор по чекор за да стигнеме до саканата дестинација? Ова важи и за интегрирањето на студентите со цел постигнување на можна повратна реакција и информација? Исто така, мораме да имаме во предвид неколку работи: Како би реагирале останатите колеги-наставници на повратната реакција и како може да се избегне сликата да се биде дефанзивен при одбраната на своите ставови? Ќе ја цениме ли негативната реакција на студентите исто колку и нивната намера за позитивна промена или ќе ја игнорираме? Со други зборови, до каде се протега нашето гледиште и прилагодување кон потребите на студентите и до кој степен сме подготвени да ги прошириме односно да ги прифатиме постојаните барања и новите потреби на студентите? Но, едно останува јасно - нашиот обид за охрабрување на наставниците за постојано воведување на нови наставни методи во наставниот процес, адаптирање на модерната и современа компјутерска технологија и само-предизвикување во однос на употребата на нови техники на предавање, а сето ова во служба на подобрување на наставниот процес во целина, како општо добро и за студентите и за наставниците, воопшто.

Селектирана литература:

1. Voices Intefl. "Linking, developing and supporting English language teaching professionals worldwide." January-February 2009, Issue 206, p.14.
2. Harmer, J. 1991. *The Practice of English Language Teaching*. Harlow: Longman.
3. Pine, G. J. and A.V.Boy. 1977. *Learner Centred Teaching: a Humanistic View*. Denver, Col.: Love Publishing Co.
4. Stevick, E.W. 1996. *Memory, Meaning and Method: A View of Language Teaching* (Second edition). Boston, Mass.: Heinle and Heinle.